

# РЕШЕНИЕ

№ 10974

гр. София, 28.03.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,**  
в публично заседание на 06.03.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Дияна Николова**

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7433** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „МЕДИДОМ” АД, представлявано от изпълнителния директор Й. Х. Г. – Х., подадена чрез адв.А. В. – САК, срещу Заповед за налагане на санкции № РД-12-191/04.07.2024г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса /СЗОК/ с искане за отмяната ѝ като незаконосъобразна.

От фактическа страна в жалбата се излага, че жалбоподателят е вписан като търговец в регистъра на лицата, осъществяващи дейности по предоставяне на медицински изделия и помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания, по см. на чл.88, ал.1 от Закона за хората с увреждания /ЗХУ/. Между него в това му качество и НЗОК бил сключен договор от 01.07.2022г., изменен с Допълнително споразумение от 20.07.2023г. В периода 28.05.2024г. – 05.06.2024г. била извършена проверка на дейността на дружеството по изпълнение на този договор по конкретен повод – отпускане на помощно средство на починало лице. Констатирано било нарушение на чл.16, ал.3, т.7 от допълнителното споразумение към индивидуалния договор, същевременно в съставения за проверката протокол било отразено, че няма неоснователно получени суми. Срещу констатациите по протокола дружеството подало в срок писмено възражение, в което посочило, че в него се цитира договор с друг номер, оспорени били и фактическите констатации. Въпреки това била издадена оспорената заповед. Същата оспорващият намира, че е издадена при липса на мотиви, както и не било обсъдено подаденото писмено възражение, с което е нарушено

изискването за форма на административния акт. На следващо място се твърди, че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като заповедта е издадена без да са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на случая. Контролният орган не проверил каква е наличната информация в специализирания софтуер на НЗОК и каква част от нея е достъпна за жалбоподателя, респ. наличието на несъответствие в датите на одобряване на заявлението и липсата на видимо за изпълнителя отбелязване, че заявителят е починал. Вследствие това нарушение административният орган издал заповедта си при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.И., която излага и допълнителни съображения в писмена защита. Претендира присъждането на разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.Ш. в съдебно заседание, моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Посочва, че към датата на отпускане на помощното средство се е явило лице, различно от заявителя, което не е представило нотариално заверено пълномощно и не е посочено в заявлението като пълномощник. Освен това, съгласно договора сключен между НЗОК и оспорващото дружество изрично било предвидено санкционирането на отпускане на помощни средства на лица, починали към датата на отпускането им. Възразява срещу прекомерността на заплатеното от оспорващия адвокатско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за обжалване с оглед датата на съобщаване на акта и датата на подаване на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно чл.45, ал.1, т.15 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/, НЗОК заплаща медицински дейности, лекарствени продукти, диетични храни за специални медицински цели, медицински изделия и високоспециализирани апарати/уреди за индивидуална употреба по чл.82, ал.1, т.1а, 2, 3а, 6б и ал.1а и 3 от Закона за здравето, както и медицински изделия, помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания, извън обхвата на задължителното здравно осигуряване, финансирани с трансфер от Министерството на здравеопазването съгласно закона за бюджета на НЗОК за съответната година. Според ал.16 на чл.45 ЗЗО, условията и редът за заплащане и за сключване на индивидуални договори с производители или с търговци на едро с медицински изделия/техни упълномощени представители за доставка и заплащане на медицински изделия, приложими в болничната медицинска помощ, както и с лицата, осъществяващи дейности по предоставяне и ремонт на

помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия за хора с увреждания, регистрирани като търговци и вписани в регистъра на лицата, осъществяващи дейности по предоставяне и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия за хората с увреждания - за заплащане на медицински изделия, помощни средства, приспособления и съоръжения за хора с увреждания, се определят с наредбата по ал.9. Последната разпоредба от своя страна предвижда, че условията, редът, механизмът и критериите за заплащане на съответните лекарствени продукти, медицински изделия, диетични храни за специални медицински цели и високоспециализирани апарати/уреди за индивидуална употреба по ал.1, т.11, 12, 15 и 20 се определят с наредба, издадена от министъра на здравеопазването по предложение на Надзорния съвет на НЗОК.

На основание посочената разпоредба /чл.45, ал.9 ЗЗО/ е приета Наредба № 10 от 2009г. за условията, реда, механизма и критериите за заплащане от Националната здравноосигурителна каса на лекарствени продукти, медицински изделия и на диетични храни за специални медицински цели и на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия за хората с увреждания, договаряне на отстъпки и възстановяване на превишените средства при прилагане на механизъм, гарантиращ предвидимост и устойчивост на бюджета на НЗОК, обн. ДВ, бр.24/31.03.2009г.

Освен посочената наредба, към процесния случай приложение намират и Закона за хората с увреждания /ЗХУ/ и Наредба № Н-3/27.06.2022г. за условията и реда за осъществяването и контрола на дейностите по предоставяне, ползване и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия за хора с увреждания /Наредба Н-3/2022г./.

Страните не спорят, че на основание чл.45, ал.16 ЗЗО между НЗОК и оспорващото дружество е сключен Договор за предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия /ПСПСМИ/, в т.ч. изработване и ремонт, заплащани/доплащани от НЗОК № 22-8057/01.07.2022г., към който е сключено Допълнително споразумение от 20.07.2023г. Според чл.5 от него отпускането на ПСПСМИ за хора с увреждания се извършва при изпълнение на условията, посочени в чл.4 от договора, като според чл.11 възложителят /НЗОК/ се задължава да заплаща дължимите суми за отпуснатите и отчетени от изпълнителя /оспорващото дружество/ ПСПСМИ и ремонтни дейности при условията, по реда и в сроковете, посочени в Глава трета от договора.

В Раздел втори от договора се съдържат клаузите, касаещи контрола върху извършваната дейност като според чл.23а санкции се налагат с мотивирана заповед на управителя на НЗОК или директора на РЗОК. Предвид това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в пределите на предоставената му власт.

Заповедта, предмет на оспорване е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа реквизитите, предвидени в чл.59, ал.2 АПК, както и реквизитите, разписани в чл.23а, ал.4 от сключения между страните договор. Неоснователно намира съдът възражението на жалбоподателя за неспазване на изискуемата форма поради неизлагане на мотиви за издаване на акта – от фактическа страна той е основан на констатациите при извършената проверка, а именно, че са отпуснати помощни средства, заплащани от НЗОК на лице, което към датата на отпускане е починало, което съставлява нарушение на чл.16, ал.3, т.7 от договора и че помощното средство е

отпуснато не на заявителото лице, а на негов представител, който не е представил изрично нотариално заверено пълномощно, представляващо нарушение на чл.16, ал.3, т.2 от договора.

Спазена е предвидената в договора /по същество преповтаряща разпоредбата на чл.72 ЗЗО/ процедура.

Административното производство е започнало с извършването на проверка на дружеството, назначена със Заповед № РД-18-749/28.05.2024г. на директора на СЗОК. Поводът за проверката се установява от Докладна записка вх.№ 93-00-1444/27.05.2024г. на началника на Отдел ДКИМДПА до ответника, в която е посочено, че при направена справка в софтуерната система на НЗОК е констатирано следното: на 01.05.2024г. е получено електронно заявление вх.№ [ЕГН] със заявител Г. Г. А. за отпускане на ПСПСМИ с код 130101 – Антидекубитална възглавница и код 130103 – Антидекубитален дюшек, по което заявление има код за одобрение № [ЕГН]/08.05.2024г. Установено е, че помощните средства са отпуснати на 14.05.2024г. – антидекубиталната възглавница в 16,37 часа, а антидекубиталният дюшек в 16,38 часа, а заявителят е починал на 13.05.2024г.

За резултатите от извършената проверка е съставен Протокол № РД-18-749-1/11.06.2024г., от който се установява, че на 30.04.2024г. Г. Г. А. е получила Протокол от ЛКК № 20240430148026/30.04.2024г., а на следващия ден от нея е подадено електронно заявление за отпускане на помощните средства, получило одобрение на 08.05.2024г. Помощните средства са отпуснати от жалбоподателя на 14.05.2024г., за което е съставен приемо-предавателен протокол, подписан от страна на заявителя от С. И. А. – снаха на заявителката Г. А. въз основа на представено изрично писмено пълномощно от лицето с увреждане, но упълномощеното лице не е вписано в електронното заявление и пълномощното не е нотариално заверено, а съгласно чл.16, ал.3, т.2 от договора между НЗОК и жалбоподателя /създаден с допълнителното споразумение към него/, изпълнителят следва да изисква и представянето на изрично писмено нотариално заверено пълномощно. Така установеното се потвърждава от приетите по делото доказателства – пълномощно и обяснения от служителя на дружеството в търговския обект и упълномощеното лице. От представения препис – извлечение от акт за смърт /л.61/ се потвърждава и другото установено при проверката обстоятелство /макар то да е било вече известно от извършената справка в електронната база данни/, а именно, че Г. А., на която са отпуснати помощните средства на 14.05.2024г. е починала предишния ден – на 13.05.2024г. в 14,50 часа, което обстоятелство не е било установено от дружеството при отпускане на помощните средства като пълномощникът на лицето с увреждане не е предоставил тази информация. Видно от представеното обяснение от С. А. /л.62/ тя не знаела, че след като свекърва ѝ е починала помощните средства не се следват и че е следвало да уведоми служителите на оспорващото дружество.

В протокола от проверката е посочено изрично, че препис-извлечението е изготвено въз основа на Акт за смърт № 0122/13.05.2024г., съставен в [населено място], [община], област Б., на 14.05.2024г. С отпускането на помощните средства на починало лице е посочено, че е нарушен чл.16, ал.3, т.7 от договора.

След връчване на протокола дружеството е подало писмено възражение срещу него. Изготвена е докладна записка от 28.06.2024г. с предложена санкция като е последвало издаването на оспорената заповед.

В хода на съдебното производство, от писмо изх.№ 70-00-832/19.11.2024г. на

директора на Дирекция ГРАО, МРРБ, се установи, че данните за смъртта на Г. Г. А. с ЕГН [ЕГН] са въведени в регистъра на населението – Национална база данни „Население” в 15:05:46 часа на 14.05.2024г. Помощните средства са отпуснати на същата дата в 16,37 часа и 16,38 часа.

Същевременно от приетото като доказателство Писмо изх.№ 20-22-180/25.02.2025г. на управителя на НЗОК до ответника /л.176/ се установява, че информацията за смъртта на Г. Г. А. е постъпила от ГДГРАО в специализирания софтуер на НЗОК на 17.05.2024г. в 22.00 часа. В това писмо е посочено още, че информация от ГРАО постъпва един път седмично на основание сключено между МРРБ и НЗОК споразумение, приложено към писмото.

При тези фактически установявания съдът приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна в частта, с която на оспорващото дружество е наложена санкция „прекратяване на договора” за отпускане на помощни средства на лице, починало към датата на отпускане, квалифицирано като нарушение по чл.16, ал.3, т.7 от договора /анекса към него, приложен на л.84 и сл./. Според посочената разпоредба, изпълнителят няма право да отчита ПСПСМИ/ремонтни дейности на лица, за които се установи, че са починали към момента на отпускане. Съгласно чл.10 от сключения между страните договор обаче, възложителят /НЗОК/ осигурява уеб базиран специализиран софтуер за осъществяване на дейностите по отпускане, отчитане и заплащане на ПСПСМИ и ремонтни дейности, предназначени за хора са увреждания. При положение, че данните за смъртта на заявителя на помощното средство не са били въведени в специализирания софтуер на НЗОК към датата на отпускане на помощните средства, служителят на оспорващото дружество не би могъл да установи този факт. Несвоевременното попълване на актуални данни в специализирания софтуер и последиците от това не може да бъдат вменени в отговорност на дружеството и спрямо него да бъде приложена най-тежката санкция – прекратяване на договора.

Следва да се посочи, че сключеният между страните договор и анексът към него установяват редица задължения за изпълнителя - Глава пета „Права и задължения на изпълнителя”, по същество регламентираща единствено задължения за него, но сред тях не фигурира задължението за извършване на справка за актуалния жизнен статус на лицето, на което се отпуска помощното средство извън системата на НЗОК. Този статус е виден единствено при обработване на документите във връзка с отпускане на помощното средство в електронната база данни, т.нар. специализиран софтуер на НЗОК. Изпълнителят не разполага с възможността да извърши проверка в Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението /ЕСГРАОН/ по арг. от разпоредбата на чл.106, ал.1 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ и неговият единствен източник на данни е системата, създадена и поддържана от НЗОК. При липса на въведена информация за смъртта на Г. А. в тази база данни към датата на отпускане на помощните средства, неоснователно ответникът твърди извършено от дружеството нарушение на договора, още повече, че при издаване на административния акт за него е било ясно обстоятелството, че въвеждането на данните е станало три дни след отпускане на помощните средства, т.е. изпълнителят е бил в обективна невъзможност да узнае този факт. В тази част заповедта е издадена при липса на мотиви – административният орган не е обсъдил горните факти и не е изложил съображения защо приема, че въпреки по-късното въвеждане на данните за смъртта на Г. А. в специализирания софтуер, отговорността

за отпускането на помощните средства е на дружеството.

Не може да бъде споделена тезата на ответната страна, изложена в писмените бележки на юрк.Ш., че ако изпълнителят е бил предоставил помощните средства на вписания в електронното заявление пълномощник е щял да бъде уведомен от последния за смъртта на Г. А.. Тази теза почива единствено на предположение, не се основава на факти от обективната действителност. Логически неиздържано е твърдението, че лицето с нотариално заверено пълномощно би постъпило по различен начин. Отделен е въпросът, че изискването за нотариално заверено изрично пълномощно за получаването на помощните средства, предназначени за лежащо болен, регламентирано в чл.16, ал.3, т.2 от договора, създава прекомерна финансова тежест за лицата с увреждания и води до ограничаване на правата им, което противоречи на целите, разписани в чл.2 ЗХУ.

Съгласно посочената разпоредба на чл.16, ал.3, т.2 от договора /създадена с допълнителното споразумение към него/, изпълнителят няма право да предоставя ПСПСМИ/ремонтни дейности на лица, различни от лицата с увреждания или посочените в заявленията упълномощени лица, освен в случаите на приложено нотариално заверено изрично пълномощно. Съгласно чл.69 от Правилника за прилагане на Закона за хората с увреждания /ППЗХУ/, за предоставянето на помощните средства, приспособленията, съоръженията и медицинските изделия по чл.68, съответно тяхното изработване или ремонт, човекът с увреждане, упълномощено от него лице или лицето по чл.21, ал.2, т.2 - 4 от Закона за хората с увреждания след получаването на медицинския документ по чл.73, ал.1 ЗХУ подава заявление до управителя на НЗОК чрез директора на РЗОК, съответно до директора на РЗОК, който е компетентният да го разгледа и одобри административен орган. Заявлението не се подава до изпълнителя по договора или чрез него, поради което същият не е запознат с неговото съдържание и дали там посочено, че ПСПСМИ ще бъде получено лично или чрез пълномощник.

В конкретния случай не се твърди в подаденото електронно заявление да е посочен пълномощник, какъвто очевидно е необходим на заявителя с оглед вида на отпуснатите помощни средства. Същите са предоставени на снахата на Г. А. - С. И. А., въз основа на собственоръчно изготвено пълномощно, приложено на л.56 по делото, като страните не спорят относно това обстоятелство.

При установени нарушения по изпълнението на сключения между страните договор, съгласно чл.24а от него, санкциите по изпълнение на договора са финансова неустойка и прекратяване на договора. Според чл.24б, т.25, б."а" от договора, при нарушение на чл.16, ал.3, т.2 от него, когато се установи, че изпълнителят предоставя ПСПСМИ/ремонтни дейности на лица, различни от лицата с увреждания или посочените в заявленията упълномощени лица, освен в случаите на приложено нотариално заверено пълномощно /за разлика от чл.16, ал.3, т.2, който предвижда нотариално заверено изрично пълномощно/ се налага санкция „финансова неустойка” в размер на 1000 лева и възстановяване на неоснователно получените суми. В случая неоснователно получени суми не са установени, тъй като сумата в размер на 263 лева е свалена от отчет м.май 2024г. след проверката и е наложена санкция „финансова неустойка” в размер на 1000 лева.

Разпоредбата на чл.43 от Наредба № 10/2009г. за условията, реда, механизма и критериите за заплащане от Националната здравноосигурителна каса на лекарствени продукти, медицински изделия и на диетични храни за специални медицински цели и на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия за хората с увреждания, договаряне на отстъпки и възстановяване на превишените средства при прилагане на механизъм, гарантиращ предвидимост и устойчивост на бюджета на НЗОК, ясно сочи, че за предоставяне на ПСПСМИ по чл.42 НЗОК сключва договори по чл.45, ал.16 ЗЗО с лицата, осъществяващи дейности по предоставяне и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия за хората с увреждания, регистрирани като търговци и вписани в регистъра на лицата, осъществяващи дейности по предоставяне и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия за хората с увреждания /ал.1/, като според ал.2, изр. първо в тези договори се уреждат и условията и реда за извършване на дейностите по предоставяне и ремонт на ПСПСМИ, правата и задълженията на страните, документацията и отчетността, вкл. условията и реда за контрол и санкциите при неизпълнение. Т.е. уредбата, касаеща както условията и реда за извършване на дейностите по предоставяне, така и тази по предвиждане на условията и реда за контрол и санкции при неизпълнение, законодателят е предвидил да се уреди в сключваните по образец договори, които представляват административни договори по см. на чл.19а АПК. Следователно общите правила за сключването на административния договор, регламентирани в АПК, са приложими и към процесния договор и сключеното към него допълнително споразумение от 20.07.2023г. – в този см. Решение № 2300 от 06.03.2025г. по адм. д. № 5304/2024г., VI отд. на ВАС

Във връзка с конкретната клауза, на която се основава ответникът за ангажиране отговорността на изпълнителя, то от съдържанието ѝ става ясно, че на дружеството е вменено задължение да не „предоставя“ на лица, различни от лицата с увреждания, или на посочените в заявленията упълномощени лица отпуснатите помощните средства, освен ако тези други лица не се легитимират с нотариално заверено изрично пълномощно.

Правото на лицата с увреждания да получат помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия извън обхвата на задължителното здравно осигуряване, определени индивидуално с медицински документ, издаден от лекарските консултативни комисии, ТЕЛК или НЕЛК, въз основа на конкретните им нужди и съгласно спецификация, утвърдена от Националната здравноосигурителна каса, е изрично предвидено в чл.73, ал.1 ЗХУ. Това право на лицата с увреждания кореспондира със задължението на НЗОК да предостави помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия извън обхвата на задължителното здравно осигуряване, като редът за това е уреден с правилника за приложение на закона. В чл.70, ал.2 ППЗХУ изрично е предвидено, че помощните средства се предоставят от лицата по ал.1 /лица, вписани в регистъра по чл.88, ал.1 от Закона за хората с увреждания и сключили индивидуален договор по чл.45, ал.16 от Закона за здравното осигуряване/ на човека с увреждане, на упълномощено от него лице или на лицето по чл.21, ал.2, т.2-4 ЗХУ. При

отчитане целите по чл.2 ЗХУ и осигурявайки гаранциите по чл.3 ЗХУ, нормативно са предвидени три начина за получаване на вече одобрените за предоставяне помощни средства: лично, на упълномощено лице или на лице по чл.21, ал.2, т.2-4 ЗХУ /родител/осиновител, настойник или попечител на човек с увреждане; лице, на което са възложени грижи за дете с увреждане по реда на чл.26 от Закона за закрила на детето; ръководителя на социалната или интегрираната здравно-социална услуга за резидентна грижа, която ползва дете с увреждане/. Именно в тази насока е и утвърдението от управителя на НЗОК образец на заявление – приложение № 6. Промените в договора, сключен между изпълнителя и НЗОК, по силата на сключеното на 20.07.2023г. допълнително споразумение не са отразени в това приложение, а това е бланката, поместена на официалната интернет страница на НЗОК, по която нуждаещите се лица подават заявление, т.е. те не са уведомени за настъпилите промени в договорените клаузи между изпълнителя и НЗОК. Съгласно общото правило, приложимо за всички административни договори, административен договор, който засяга права или законни интереси на трето лице, поражда действие за него след писменото съгласие на това лице - чл.19в АПК.

В процесния случай с подписване на допълнителното споразумение към индивидуалния договор на 20.07.2023г. заявителят Г. А. е засегната от него, тъй като за да получи реално отпуснатите ѝ помощни средства, предвид затруднената ѝ подвижност, е следвало да представи на оспорващото дружество нотариално заверено изрично пълномощно – обстоятелството, което за нея е останало неизвестно, с оглед липсата на промяна в бланката-образец на заявлението. С оглед това и предвид разпоредбата на чл.19в АПК обаче, тази клауза от договора – чл.16, ал.3, ал.2, не може да разпростре действието си и спрямо заявителя, доколкото липсват доказателства и не се твърди да е налице писмено съгласие на лицето. Предвид това по отношение отпускането на помощните средства на заявителя Г. А. от изпълнителя по договора /оспорващото дружество/ е приложима разпоредбата на чл.70, ал.2 ППЗХУ, постановяваща, че помощните средства се отпускат на лицето с увреждане или упълномощено от него лице, което условие в случая е изпълнено с представянето на пълномощното, приложено на л.56 по делото, тъй като тази разпоредба не е променяна, а административният договор няма възможност да преурежда, респ. допълва същата, след като в нея изрично са предвидени условията за предоставяне на помощните средства.

Въз основа на това съдът приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна и в тази ѝ част като противоречаща на материалния закон като необосновано изпълнителят е санкциониран за това, че е предоставил помощните средства без да му е представено нотариално заверено изрично пълномощно.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноси. Такива са доказани в общ размер на 1010 лева, от които 50 лева за внесена държавна такса по оспорването и 960 лева за заплатено адвокатско възнаграждение. Последното съдът намира, че не е прекомерно, с оглед разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за възнагражденията за адвокатска работа.



Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК,  
Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „МЕДИДОМ“ АД Заповед за налагане на санкции № РД-12-191/04.07.2024г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на „МЕДИДОМ“ АД сумата в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: